

Om att bli mer lik Gud och sig själv.

Helguten
Om att bli lik Gud och sig själv

Jonas Lundkvist
© equmenia 2012

Grafisk form & Illustration: Rebecca Miana Olsson

Första utgåvan

equmenia Box 14038, 167 14 Bromma

INNEHÅLL

Inledning	7
Att använda det här materialet.....	8
Gruppen.....	8
Ledaren	8
Platsen	9
Upplägget för en kväll.....	9
Ord och handling	9
Handling och ord	10
Temor och författare	11
Att kyssa Gud.....	13
Gud är seendets Gud	15
Församlingen, Guds nya familj.....	18
Vad säger Bibeln om världen?	21
Praktik - relation.....	24
Att tro på någon gud, eller att tro på Gud.....	26
Tron är inte en soloshow.....	30
En tro som fungerar i verkligheten.....	33
Praktik - Upplevelse	37
Att bli utrustad	39
Min plats i kyrkan.....	42
Inte av världen, men för världen	45
Praktik - Delaktighet.....	48
Frågor till uppstarten.....	49

INLEDNING

Har du träffat någon riktigt rotd person någon gång? Alltså en människa som håller fast vid sina värderingar och sin livsstil även om alla inte håller med. En människa som man liksom alltid vet var man har.

Det är något speciellt med sådana människor.

För de flesta av oss är det lätt att flyta med strömmen lite grann. Det är inte säkert att vi uttrycker oss och uppför oss likadant i skolan, hemma, i kyrkan och på träningen. Vi anpassar oss lite för att få känna att vi hör ihop med gänget. Träffar man sedan någon från skolan i kyrkan, eller någon från laget hemma så blir det ibland svårt att riktigt veta hur man ska bete sig. Det är det som är så fascinerande med helgjutna människor. De har inte det problemet eftersom att de är lika överallt. De är så trygga att de inte måste anpassa sig till omgivningen.

Jesus verkar ha varit sådan. Om han tyckte att det var fel att sätta upp en massa regler så sa han det också när han var bjuden på middag hemma hos dem som satte upp sådana regler. Om han sa att alla människor var älskade av Gud så umgicks han också med dem som alla andra hatade. Han viste vad hans uppgift var och fullföljde den då andra varnade honom för att det skulle gå illa och föreslog enklare vägar.

Att han var helguten betydde inte att han var hård och vägrade att lyssna på andra. Det betydde att han vara så trygg att han kunde vara mjuk och lyssna på alla.

Materialet som du nu har framför dig handlar om precis det här.

Det handlar om Jesus och om att få bli fascinerad av honom. Det handlar också om en vilja att vi som har börjat följa honom ska få bli lite mer helgjutna. Inte så att det här står hur ni ska gutas och vad ni ska tycka. Vi är skapade unika och Anden är kreativ. Gud som har skapat oss har gjort en speciell form för oss var och en och det är den vi får bli helgjutna i.

Läs texterna, diskutera med vänner och prova att omsätta orden i handling. Kanske händer då det fantastiska att du både blir mer lik Jesus och mer lik dig själv och att människor runt omkring dig börja tänka: Han där är verkligen trygg i sig själv. Hon är verkligen helguten.

ATT ANVÄNDA DET HÄR MATERIALET

Hur är det, sitter du skönt? Jo, vi undrar faktiskt det. Vi undrar också om du är hungrig eller mätt, om du är utsövd eller trött. Är det något annat du tänker på eller känner du att du verkligen är här nu? Tyvärr så kan texten du har framför dig inte hjälpa dig med det, men det påverkar dig och din möjlighet att inspireras och utvecklas tillsammans med andra och det här materialet. Vi kan bara hoppas att ni alla mår bra – och försöka uppmuntra er att skapa så goda förutsättningar som möjligt. Tre saker tror vi är extra viktiga för det. Gruppen ni möts i, att ha en ledare och platsen ni samlas på.

Gruppen

Det finns en hel del fördelar med att vara en grupp. Vi lär oss av varandra. Vi får pröva tankar med varandra. Vi uppmuntrar och utmanar varandra. Vi har roligt ihop. Ni skulle säkert kunna räkna upp ännu fler. För att det ska bli så bra finns det några enkla tips:

Var inte för många

Om man är runt 7-8 personer i gruppen finns det många som bidrar samtidigt som alla kan få utrymme, vilket är svårt om man blir fler.

Skapa förtroende

För att man ska våga säga vad man tänker och ställa sina frågor, så behöver man kunna lita på varandra. Påminn er om att inte skratta åt andras frågor eller tankar. Ni kan också lova varandra att det som sägs i gruppen stannar i gruppen. Det bidrar till att man vågar berätta mer om hur man egentligen har det.

Ha kul ihop!

Alla grupper behöver ha en popcornkväll då man bara hänger tillsammans och har roligt. Det blir faktiskt lättare att prata om det som är viktig då också.

Ledaren

Behöver man verkligen en ledare i gruppen? Ofta frågar vi så om vi inte riktigt har uppskattat ledare vi har haft. Men lösningen på dåligt ledarskap är inte att vara utan ledare, utan att hitta bra ledare. Vi hoppas att det finns en erfaren ledare för gruppen, men också att alla ni som använder det här materialet ska få pröva på rollen som ledare någon gång. Här kommer tre enkla tips för dig som är, eller provar att vara, ledare.

Ge ramar

För att en grupp ska fungera behövs ramar. Som ledare ser man till att alla vet var man ska träffas, hur länge man kommer att hålla på och om något särskilt behöver ordnas.

Ge utrymme

En bra ledare behöver inte ha alla svar. Även om någon skulle ha det så är det är gruppen som ska prata. Ledaren har ett ansvar att se till att alla får komma till tals och att man lyssnar på varandra. Att ge utrymme kan också vara, som tidigare nämnts, att uppmuntra och hjälpa deltagarna i gruppen att själva ta ansvar och pröva på rollen att vara ledare.

Ge motstånd

Vad gjorde Jesus när han fick frågor och säkra svar? Han ställde fler frågor. Att vara ledare i Jesu efterföljd är att vara frågvis. ”Kan du berätta mer?” ”Kan du försöka förklara vad du menar när du säger det?” ”Det där är sant, men svårt. Hur gör man det i praktiken?”

Platsen

Platser är viktiga för oss. Det finns platser vi är trygga på och platser vi förväntar oss att ha roligt på. För många av oss är kyrkan en plats där vi tänker att vi ska prata om och med Gud. Men Gud finns ju inte bara i kyrkan. Han finns hemma, på skolan och under träningen också. Detta material uppmuntrar er att samlas på olika platser. Det i sig är en hjälp att påminna sig om att Gud är med överallt. Det är också en praktisk övning för att få bli lite mer helgjuten. Man kan prata om skolan när man sitter i kyrkan och man kan prata om Jesus när man sitter på ett café. Det är olika platser, men samma liv.

UPPLÄGGET FÖR EN KVÄLL

Ord och handling

Det är ofta lätt att glida iväg i samtalen när man träffar goda vänner. Helt plötsligt har man pratat en timme om annat än man först planerat. Erfarenheten säger därför att det är viktigt att ha ett upplägg för kvällen. Är man överens om det kan ledaren se till att man hinner med det man vill. Materialet bygger på några delar som finns beskrivna här nedanför. Bestäm första gången ni ses hur stort utrymme ni vill att varje del ska få.

Samling

Kvällen börjar med att ledaren läser ett bibelord som hon eller han valt utifrån temat. Ta sedan tid att be tillsammans. Kanske vill ni sjunga också. Hitta en form som ni kan återkomma till varje gång. Bönen är en påminnelse om att Gud redan är hos er och att han älskar er. Om platsen för samlingen är ett kafé känns det kanske svårt att sitta där och sjunga. Samlas då någon annanstans först och gå sedan till platsen ni valt.

Uppstart

I slutet av materialet finns ett kopieringsunderlag med ett antal frågelappar. Kopiera och klipp ut dessa frågor och lägg dem upp och ner på bordet. Därefter får alla i gruppen dra en lapp och svara på

frågan. På detta sätt får alla göra sin röst hörd i början av kvällen och alla får känna att de andra lyssnar på vad han eller hon säger, vilket underlättar för kommande samtal.

Tilltal

Till varje samling finns texter som tre olika författare skrivit. Texten är tänkt som en enkel predikan som utifrån Bibeln säger något om temat för samlingen. Uppdraget att läsa kan gå runt i gruppen, så att alla som vill får gå in i uppgiften att ”predika” för de andra.

Re:aktion

Om en text ska kunna påverka oss så behöver vi ofta prata om den tillsammans och ännu bättre, få uttrycka det vi sagt i handling. Till varje text hör därför ett avsnitt kallat Re:aktion. Det innehåller tre frågor som är tänkt som en hjälp till ett samtal. Det finns också tre övningar som är förslag på hur man i handling kan leva ut det ni talat om. Samtala kring frågorna och välj sedan en av övningarna och uppmuntra varandra att pröva den tillsammans nästa gång ni ses.

Bön

Som kristna är vi kallade att välsigna. Samlingen avslutas därför med en enkel bön om välsignelse över varandras vardag, kring det som sagts och över den plats man finns på.

Handling och ord

Vid flera tillfällen i Bibeln står det att människor förundrades över Jesus eftersom han inte bara pratade. Det hände något när han pratade också. Tre av fyra gånger är samtalet den stora delen av kvällarna i det här materialet, men den fjärde gången är syftet att gå från ord till handling. Det tillfället, som kanske är en kväll eller en helgdag, bygger på något ni gör tillsammans. Ibland krävs en del förberedelser för den samlingen. Som ledare är det klokt att kolla upp det minst en vecka i förväg. Upplägget för dessa samlingar skulle kunna vara:

Samling

Samlingen börjar med att ledaren läser ett bibelord som valts utifrån vad ni kommer att göra och ta sedan tid för bön.

Praktik

Ta nu tid för det ni vill göra. I materialet finns ett förslag på något praktiskt som gruppen kan göra tillsammans. Kanske har ni under tiden ni pratat kommit på något annat som ni vill göra ihop. Det kan vara allt från att göra något roligt tillsammans, till att betjäna församlingen eller samhället på något sätt. Poängen är att ett kristet liv aldrig bara är ord. Orden behöver få landa i ett nytt sätt att handla.

Bön

Samlingen avslutas med en enkel bön om välsignelse över varandras vardag, kring det som gjorts och över den plats ni varit på.

TEMAN OCH FÖRFATTARE

Det här materialet bygger på fyra ledord: berättelsen, relationer, upplevelser och delaktighet. De tretton samlingarna i materialet genomsyras alla av en längtan att tala om och praktiskt uttrycka tron utifrån dessa ord.

Berättelsen

Bibeln är den stora berättelsen om vad det är att vara människa och vem Gud är. Alla texter i det här materialet utgår från den berättelsen. Den första samlingen handlar därför särskilt om Bibeln.

Relationer

Det finns dem som säger att meningen med livet är relationer. Det vi vet utan tvekan är att relationen till oss själva, vår familj, människor omkring oss och till Gud påverkar oss. Vi vet också att vi behöver relationer för att växa och må bra. Men relationer tar också tid. Vilka relationer bygger vi vidare på och hur påverkar det oss?

Upplevelser

”Gud kan du inte bara visa att du finns?!” De flesta av oss har nog bett den bönen någon gång. Att få uppleva Gud kan få ge ny glädje i tron och en fördjupad trygghet. Men hur upplever man Gud? Under några samlingar bearbetas längtan efter ett personligt möte med Gud.

Delaktighet

Det kan vara stor skillnad på att vara med i en grupp och att få bidra till gruppen. Vi utgår ifrån att varje deltagare har fått gåvor som är till för fler än de själva. Vilka är de gåvorna och hur kan vi våga leva ut dem?

Författarna

Texterna om berättelsen och relationer är skrivna av Patric Forsling, pastor och generalsekreterare för ekumenia. Markus Olsson, evangelist och pastor, med en särskild dragning till miljöer utanför kyrkan har skrivit texterna om upplevelser av Gud. Texterna om gåvor och uppgifter har Ida-Maria Brengesjö skrivit samtidigt som hon pluggar för att med sina gåvor själv gå in i uppgiften som pastor.

ATT KYSSA GUD

Plats

I kyrkan

Samling

Påminn er med hjälp av ett bibelord och bön om att Gud som älskar er finns hos er just nu.

Uppstart

Sprid ut korten på bordet och dra sedan var sitt kort. Läs frågan eller uppgiften högt och lyssna på varandras svar.

Tilltal

Försök tänka dig en grupp människor som föds på en isolerad ö någonstans i Västindien. Den enda kontakt de har med den omgivande världen är kanal 5. Hur skulle det påverka deras liv? Hur skulle de behandla varandra i relationer? Vilka mål skulle de sträva efter?

Låt oss också tänka att en grupp människor föds på en isolerad grannö till den förra. Den enda kontakt de har med den omgivande världen är Bibeln. Hur skulle det påverka deras liv? Hur skulle de behandla varandra i relationer? Vilka mål skulle de sträva efter?

Nu är det här ett extremt och antagligen omöjligt scenario men det visar ändå något om vikten av vad vi tar in. Det spelar roll vad vi utsätter oss för. Det spelar roll vilka hemsidor vi surfar in på, vilka böcker vi läser, vilka filmer vi ser och vilken musik vi lyssnar på.

När Paulus vid ett tillfälle skriver om Bibeln så säger han att den är inspirerad av Gud. ”*Stå kvar vid det som du har lärt dig och fått vissbet om. Kom ibåg vilka lärare du har haft och att du ända sedan dina barnaår är hemma i de heliga skrifterna; de förmår ge dig den kunskap du behöver för att bli räddad genom tron på Kristus Jesus. Varje bok i skriften är inspirerad av Gud och till nytta när man undervisar, vederlägger, vägleder och fostrar till ett rättfärdigt liv, så att den som tillhör Gud blir fri från sina brister och rustad för alla slags goda gärningar.*” (2 Tim 3:14-17) Ordet som är översatt inspirerad kan lika gärna översättas inandad. Gud har andats med sin andedräkt över ordet som vi fått. När jag läser Bibeln så andas jag samtidigt Guds andedräkt, vilket givetvis är något bra för mig.

Vi kan så lätt tänka att i Bibeln så får jag Gud förklarad, att jag kan läsa min Bibel och sedan förstå mig på Gud, men då har vi missuppfattat Bibelns syfte. Bibelns uppgift är *inte* att förklara Gud för oss, Bibelns uppgift och syfte är att förklara våra liv och den tid vi lever i. Det finns en gammal härlig bibelläsningssregel som går ungefär så här: ”Det är inte jag som skall läsa Bibeln utan det är Bibeln som skall läsa mig.” När jag kommer till Bibeln så gör jag det inte främst för att lära mig ny fakta utan jag läser den för att växa i min relation till Gud. Det handlar inte om att jag ska kunna svara på människors frågor utan få mina egna frågor besvarade.

Poängen är alltså inte vad man lär sig under läsningen utan vem man möter när man läser.

Ofta när man undervisar ungdomar så säger man käckt att Bibeln är en kartbok som leder oss rätt på livets väg. Det stämmer bara till viss del. Visst är det så att Bibeln klargör för mig hur världen hänger ihop och vad det innebär att vara en människa i en fallen verklighet. Men Bibeln är inte bara kartboken utan också själva landskapet att gå runt i. Man läser inte Bibeln för att inhämta kunskap i första hand. Man läser sig in i Gud. Den kunskapen går inte att lära på universitetet och handlar inte om hur läsvana vi är. Det är en läsning med Andens hjälp, där läsaren gör erfarenheter av Gud samtidigt som man genom det också lär känna sig själv.

Det gör det omöjligt för någon enda att bli färdig med Bibeln, ingen av oss kan säga, *"Jaha, nu har jag läst Bibeln och den handlade om det här och det betyder det här och nu så lever jag efter det."* Bibeln är ingen kod som skall knäckas. Bibeln är en doft som skall inandas, Bibeln bär med sig Guds egen andedräkt.

Att komma till Bibeln är att andas en friskare luft i denna förorenade värld. Det är som att en het sommardag få svalka av sig i havet. Man kan omöjligen läsa Bibeln och förbli densamma efteråt. Livet självt har ju sin början i Guds andedräkt. Minns du att Gud i skapelsens början formade människan utav lera och sedan andades på denna lerklump? Gud andades in sitt eget liv och det blev en människa. Andedräkten, Guds utandning behövdes alltså för livet. Och Paulus slår fast att varje bok i skriften andas Gud. Det betyder att vi får läsa den om vi vill bli mer levande och höra Guds röst om vårt liv.

Att läsa Bibeln är som att kyssa Gud. I kyssen så byter man ju faktiskt andedräkt med varandra. När jag kysser någon så får den personen min andedräkt och jag den andres. Jag får min älskades och min älskade får min. Att sätta sitt eget liv i kontakt med Guds andedräkt ger oss en ny andning. Kanske är det den allra bästa bilden på vad det är att läsa Bibeln, att kyssa Gud.

Re:aktion

- Vad sa författaren att poängen med att läsa Bibeln var?
- Många upplever att det är svårt att läsa Bibeln. Vad kan det bero på?
- Hur kan man göra om man vill "få ut mer" av att läsa Bibeln?
- Prova att under en vecka läsa fem minuter i något av evangelierna samma tid varje morgon eller kväll och be Gud att han möter dig i det.
- Sätt er i en ring och se vem du har till höger om dig. Leta under veckan reda på ett Bibelord som du vill ge till honom eller henne. Läs de Bibelorden för varandra nästa gång ni ses.
- Leta upp den sista mening Jesus säger i Matteusevangeliet och skriv ner den på en lapp. Ha den lappen i fickan under en vecka som en påminnelse.

Bön

Avsluta kvällen med en bön om välsignelse över varandra och platsen där ni sitter.

GUD ÄR SEENDETS GUD

Plats

På ett café

Samling

Påminn er med hjälp av ett bibelord och bön om att Gud som älskar er finns hos er just nu.

Uppstart

Sprid ut korten på bordet och dra sedan var sitt kort. Läs frågan eller uppgiften högt och lyssna på varandras svar.

Tilltal

Ögat är en fantastisk uppfinning. Enligt St: Eriks Ögonsjukhus så finns 70 % av kroppens samtliga sinnesceller i ögats näthinna. 130 miljoner synceller som tar emot och skapar bilder som gör att vi kan se. Det är en gåva som vi fått som vi ofta tar för givet. Av alla de namn som finns i Bibeln på Gud så är ett av de allra vackraste myntat utav en ung tjej, en fattig slavg flicka. Hon hette Hagar och hon kallar Gud för ”*Seendets Gud*.”

Seendets Gud! Den Gud som ser oss, även när vi tror att ingen ser oss. Att bli sedda är något som vi alla längtar efter. Alla vill vi vara sedda för dem vi är. Det händer ibland att människor i vuxen ålder inser att alla livsprestationer och alla försök att jaga efter bra betyg, en fin karriär och väluppfostrade barn, har grundat sig i en omedveten längtan efter att bli sedd av den pappa eller mamma som inte sett oss när vi växte upp. Vi vill alla bli sedda och Bibeln säger att Gud är den som verkligen ser oss, seendets Gud.

Men här har synden saboterat vår förmåga. Djävulens onda trick i syndafallet var att få människan att ifrågasätta. Den ondes taktik har aldrig varit att försöka motbevisa det Gud säger. Att visa att Gud har fel är en omöjlig uppgift för Djävulen. Istället för att säga emot Gud så fyller Djävulen människan med osäkerhet. ”*Har Gud verkligen sagt det?*”

Så fortsätter ständigt denna osäkerhet att matas på. Gud säger att vi är älskade sådana som vi är – men samtidigt så hör vi tvivlen viskas i vårt öra ”*Har Gud verkligen sagt det?*” Ja, Gud har verkligen sagt det och det stora när Gud säger någonting är att hans ord har makt att skapa. När Gud säger i skapelsen att något skall bli, så blir det. På samma sätt skapar Guds ord verkligen något i oss när det uttalas. (Det är bland annat därför som förbön är så viktigt. När någon ber för mig och uttalar Guds ord in i mitt liv så händer det något – för Guds ord skapar och förändrar.)

Själva tanken på att Gud ser oss är för några skrämmande. Vi kan känna oss uttittade, utpekade och utsatta. En kille med 5 syskon berättar om hur hans mamma utnyttjade den här oron att Gud ser allt. När han kom hem en fredag fram på småtimmarna och det luktade nybakta bullar i huset öppnade han frysboxen för att ta för sig. Då hittar han en lapp överst i boxen där det stod: ”*Gud ser dig - och mamma har räknat bullarna*”

Men ser Gud verkligen på oss med polisögonen som misstänksamt tror att vi döljer något fuffens? Eller ser han på oss med idoljuryögonen? Du blir bedömd, berömd, glömd och tömd. Den blicken har vi ofta på oss själva, du vet de där ögonen som granskar oss med den ständiga funderingen, är det här bra, duger det, vad skall andra säga om mig, vem är jag egentligen?

Kanske ser Gud på oss med melodifestivaltitarrögonen. Begäret efter att få klaga och klanka ner på fula klänningar, abnorma frisyrier och usla melodier. Eller ser Gud på oss med journalistögonen som letar efter något intressant att rapportera. Många tror att Gud ser på oss med politikerögon som gärna vill se våra behov, vår längtan, oro och utsatthet - så länge den stämmer med de egna motiven om att få röster och makt. Röstar du på någon annan så är du ganska snart ointressant.

Nej, Gud som alltid ser oss ser inte på oss så. Så här säger Jesus om dig i Höga Visan 4:7 *"Allt hos dig är skönt, min älskade, hos dig finns ingen brist."* Det är inte så att Jesus ser ner över jorden för att leta fel och brister hos oss utan han ser ständigt på oss för att han helt enkelt inte kan låta bli. Han har aldrig sett något vackrare.

Gud bedömer inte. Gud sitter inte i himmelen tillsammans med sig själv (Fadern, Sonen och Anden) som en slags himmelsk tevejury och letar efter synder och elände i våra liv.

Nej, allt det vi skäms för och alla våra brister är för Gud som för oss när vi skall köra bil. När man tar sig fram i trafiken så finns det något som kallas för den döda vinkeln. Det är den vinkel där varken backspegel eller sidospegel ser bilen som är på väg att köra om. Så innan man byter fil behöver man vrida på huvudet för att se det som speglarna inte ser. Jag tänker att för Gud så är våra synder i den döda vinkeln. Han ser dem inte, han bryr sig inte om dem – han har förlåtit dem. *"Så långt som öster är från väster, så långt från oss förvisar han vår synd."* (Ps 103:12) Hur långt är öster från väster och väster från öster? Avståndet är ju oändligt eller hur? När frikyrkan var ung så brukade man säga att våra synder kastas i glömskans hav och att det råder fiskeförbud där. Det är ett bra sätt att uttrycka det. Gud ser på oss med sådan kärlek att vi knappast kan ana den.

Gud, seendets Gud, den Gud som ständigt ser oss med ögonen hos en enfaldig däre som är totalt blind för våra brister. Gud ser på oss som en nykär ser på sin älskade. När ett barn i 2-år åldern ritat en teckning så är det objektivt sett värdelöst skräp – inte mer än några streck slumpmässigt dragna på ett papper med en krita. Det går inte att sälja. Barnet säger att hon ritat en katt men det är totalt omöjligt att ens ana en katt där på papperet. Men trots detta så blir föräldrarna så stolta över den vackra teckningen. Den är värd allt. På samma sätt är Guds ögon förblindade när han ser på dig och säger: Ja min älskade (sätt in ditt namn), du är så bedårande underbar.

Gud ser dig ständigt, men han ser bortom bråten, han ser bortom misslyckanden, han ser bakom dina brutna livslöften, han ser ovanför dina snedsteg, han ser ditt försök att måla en katt oavsett om det blev likt eller inte. Han ser dig. Dig!

Det är förlåtelsens fullständiga kraft för alla som tillhör Jesus Kristus. *"Allt hos dig är skönt, min älskade, hos dig finns ingen brist."*

Re:aktion

- Hur försöker författaren beskriva att Gud ser på oss?
- Gud säger att du är underbar. Håller du med om det?
- Hur ni några idéer om hur man skulle kunna påminna sig om Guds kärlek till oss.
- Finns det något du särskilt ångrar eller skäms för? Gå till ett vattendrag och ta en sten som symboliserar det du känner. Prata med Gud om vad det gäller och släng sedan stenen långt ut i vattnet så att den försvinner. Om det är något du gjort behöver du kanske också be någon människa om förlåtelse, men det kommer inte att stå mellan dig och Gud längre. Han älskar dig.
- Gud är glad över att se oss och vi får öva oss i att tro att det är sant genom att möta andra med den blicken. Under veckan som kommer, öva dig i att inte bara säga hej till människor, utan att säga att du är glad att se dem.
- En symbol för Gud är en triangel med ett öga i. Rita, snickra, virka eller klipp ut en sådan symbol och ha den med dig under en vecka. Varje gång du ser reklambilder som säger att du ska vara på ett vist sätt eller känner att du själv inte är nöjd med vem du är, använd då bilden för att påminna dig om att Gud ser på dig med andra ögon.

Bön

Avsluta kvällen med en bön om välsignelse över varandra och platsen där ni sitter.

FÖRSAMLINGEN, GUDS NYA FAMILJ

Plats

Hemma hos någon i gruppen

Samling

Påminn er med hjälp av ett bibelord och bön om att Gud som älskar er finns hos er just nu.

Uppstart

Sprid ut korten på bordet och dra sedan var sitt kort. Läs frågan eller uppgiften högt och lyssna på varandras svar.

Tilltal

Varenda en av oss föds in i någon form av familj. Vi har inte valt den själv, vi kanske älskar den eller avskyr den men det är vår familj. Bibeln talar om att det finns en väg in i en ny familj. ”*Vet ni då inte att alla vi som har döpts in i Kristus Jesus också har blivit döpta in i hans död? Genom dopet har vi alltså dött och blivit begravnade med honom för att också vi skall leva i ett nytt liv, så som Kristus uppväcktes från de döda genom Faderns härlighet.*” (Rom 6:3-4)

Vi döps in i Kristus Jesus, och sen lever vi ett nytt liv, säger Paulus. Dopet är en Guds kraft som drar oss in i Kristus. Det kanske inte syns på ytan, men när jag döps så blir jag en del av Kristi Kropp säger Bibeln. När Bibeln pratar om Kristi kropp kan det handla om tre olika saker:

- 1) Jesus, den historiska person som levde här på jorden i 33 år.
- 2) Nattvarden som också är Guds närvaro hos oss, vi äter ju hans kropp och dricker hans blod.
- 3) De troendes gemenskap, församlingen.

Mannen som grundade metodismen, John Wesley, sa att det var två saker som man omöjligen kunde göra på egen hand. Det ena är att gifta sig och det andra är att vara kristen. Det går inte att vara kristen på egen hand eftersom det går emot hela tanken med att vara kristen. När jag blir kristen så blir jag en del av Kristi kropp – jag föds in i en ny familj, in i församlingen.

Lika lite som det finns någon perfekt människa eller någon perfekt jordisk familj så finns det inte heller någon perfekt församling. Församlingen består ju av människor och därför blir det fel ibland. Det betyder inte att församlingen är mindre viktig eller något man klarar sig utan. För församlingen är inget påfund som människor kommit på. Församlingen är ingen förening som en grupp liktänkande Jesusvänner startat. Församlingen är inte heller något tillval eller en plusmeny till frälsningen eller någon mysig klubb. Församlingen är Guds egen skapelse för att göra det möjligt för oss att kunna leva som kristna i den här världen. Församlingen är Guds nya familj. Församlingen kan sedan se ut på lite olika sätt, precis som en familj kan göra, men det viktiga är att ha varandra. Bibeln är tydlig, du behöver andra kristna att ta stöd emot för att klara av att växa i din tro.

Om vi uttrycker det slarvig så kan vi säga att vi fått varandra för att träna kärleken på. I en gammal judisk berättelse så beskrivs skillnaden mellan himmel och helvete. Gud visar en rabbin helvetet. I helvetet så sitter en utmärglad dystert skara människor runt ett stort bord. På bordet står en utsökt stuvning som luktar ljuvligt och ser god ut. Men alla har skedar med armslånga handtag, så att de inte kan föra dem till munnen. När Rabbinen sedan kommer till himmelen så är scenen densamma. Samma stuvning, samma stora bord, samma alltför långa skedar - men människorna i himmelen är välfödda och pratar och skrattar. Rabbinen började fundera på hur det kunde vara så och Gud förklarade: "De i himmelen har lärt sig att mata varandra."

Den här berättelsen visar med mycket enkla medel en nyckel i den kristna tron och hela dess förståelse. Skall vi förstå Bibelns undervisning om att vara kristna så behöver vi förstå det här med att mata varandra! Kärleken till mina medmänniskor hör nära ihop med min kärlek till Gud och min kärlek till Gud hör intimt ihop med min kärlek till mina medmänniskor.

Gud har valt det här sättet att manifesteras sig själv i den här tiden, att bli församling, en ny familj. Det berättas om den lilla 4-åriga tjejen som vaknade skrämmd en natt, övertygad om att det fanns monster i hennes rum. Den lilla flickan sprang uppjagad in i föräldrarnas sovrum. Hennes mor tröstade henne, tog henne i handen, ledde henne tillbaka och tände en lampa och försökte lugna henne med orden "Du behöver inte vara rädd, du är inte ensam här. Gud finns hos dig." Den lilla flickan svarade då: "Jag vet att Gud finns här, men jag behöver någon som har skinn!" Församlingen är Guds sätt att få skinn.

Teresa av Avila som var en nunna som levde på 1500-talet sammanfattar detta med Kristi kropp så här: "Kristus har ingen annan kropp än din, inga andra händer än dina, inga andra fötter än dina. Genom dina ögon är det som Kristus med medkänsla ser ut över världen. Med dina fötter är det som Han går omkring och gör väl. Med dina händer är det som han nu välsignar oss."

Därför är det så att om du talar illa om församlingen så talar du illa om Jesus själv, så nära är han sin församling. Talar du gott om och älskar församlingen så älskar du Jesus själv. Vi vet att församlingen inte är perfekt, men Jesus är i den och gråter över dess torka och brister precis som han jublar över allt där som leder gamla och unga närmare honom. Guds nya familj, församlingen är Gud med skin. Det är så Gud väljer att agera i den här tiden och vi får vara en del av detta.

Re:aktion

- Författaren skrev att vi fått församlingen för att öva oss i kärlek. Vad i församlingen är lätt att tycka om och vad behöver du öva dig i att älska?
- Vad gör en församling till en församling?
- Om du flyttade och kom till en ny stad, skulle du söka upp en ny församling då?
- Skriv upp namnen på de som är anställda i församlingen och de som är ordförande i församlingen och ungdomsrådet. Skicka sedan ett mejl var till dem och berätta vad du tycker om hos församlingen och att ni tänker be för dem särskilt under en vecka som kommer.
- Sitt bredvid någon du inte brukar sitta vid på kyrkfikat – ni är ju kroppsdelar som hänger ihop.
- Finns det någon tant eller farbror som alltid är i kyrkan? Be honom eller henne berätta om vad de tänker om församlingen.

Bön

Avsluta kvällen med en bön om välsignelse över varandra och platsen där ni sitter.

VAD SÄGER BIBELN OM VÄRLDEN?

Plats

Ute i naturen.

Samling

Påminn er med hjälp av ett bibelord och bön om att Gud som älskar er finns hos er just nu.

Uppstart

Sprid ut korten på bordet och dra sedan var sitt kort. Läs frågan eller uppgiften högt och lyssna på varandras svar.

Tilltal

”Ty skapelsen väntar otåligt på att Guds söner skall uppenbaras. Allt skapat har lagts under tomhetens välde, inte av egen vilja utan på grund av honom som vållade det, men med hopp om att också skapelsen skall befrias ur sitt slaveri under förgängelsen och nå den frihet som Guds barn får när de förhärligas. Vi vet att hela skapelsen ännu ropar som i födslovändor.” (Rom 8:19)

Larmrapporter fyller massmedia i stor sett varje dag. Vi läser och hör om temperaturförändringar, översvämningar, torka och ovanligt täta orkaner. Kommer världen som vi känner den att finnas kvar om 30 år? Det finns en lång rad olika men hyfsat samstämmiga vetenskapliga fakta som säger att det allmänna läget för människans fortlevnad och resten av skapelsens liv på vår planet är hotat. Sedan 1960 så har människan förbrukat lika mycket av planetens tillgängliga naturresurser som under jordens hela tidigare historia fram till dess. Det handlar rent konkret om risken för en total kollaps och utplåning av det mesta av planetens biologiska liv.

Den risken skrämmar många och upptar många tankar. Har Bibeln något att säga om det?

Först och främst säger Bibeln att Gud är engagerad i vad som händer på vår jord. Han har ju skapat den och Jesus Kristus, Gud själv, fortsätter att bryr sig så mycket om skapelsen att han kom till den som människa. Han blev alltså ett med skapelsen och att följa honom kommer därför också att hänga ihop med skapelsen.

Det blir tydligt redan från Bibelns första sidor. Vi människor är enligt 1 Mosebok satta att förvalta skapelsen – vi kan vara bra eller dåliga förvaltare – men vi har fått ansvaret för det som är Guds skapelse. Att vara en förvaltare betyder att jag är den som tar hand om sakerna till dess rätta ägare kommer.

Hur du än väljer att tolka orden om att vi ska bruka jorden kan vi inte få det till att vi skulle plundra eller våldföra oss på den. Det gör ont i oss när vi ser hur skapelsen förstörs. En av de mer obekväma scenerna i Sagan om ringen-filmerna är när Saruman beordrar sina Orcter att hugga ner alla träden. Dessa uråldriga träd som tagit många mansåldrar att växa upp skövlas på nolltid. Det gör ont i hjärtat trots att man vet att det vara är film.

Gud bryr sig om sådant. Han bryr sig så mycket att Han gav Israels folk en särskild påminnelse om hur de skulle föra sig i krig, en tid då naturen ju kan tyckas vara av underordnad prioritet. ”*När du är i krig med en stad och måste belägra den länge innan du kan inta den, får du inte sätta yxan i träden där och fälla dem. Deras frukt skall du själv äta, du får inte hugga ner dem.*” (5 Mos 20:19)

Vi människor behöver skapelsen och något i oss väcks till äkta medlidande med skapelsen då den skövlas. På samma sätt påverkas skapelsen av våra mänskliga villkor av brist och längtan. När vi försöker ge våra liv mening och värde genom att konsumera mer och mer så får det konsekvenser för skapelsen som då utnyttjas mer och mer. Den får lida för att vi människor lider. Det verkar vara en biblisk tanke, värd att ta på större allvar än vad vi kanske gjort hittills.

Även Bibelns skärningspunkt, korset, påverkar naturen. Jesus dog inte på korset bara för människans synder utan i förlängningen för hela skapelsen. I det pånyttfödda livet genom Jesus får allt mer och mer sin rätta plats. Då kan vi också leva i fred med Gud, andra människor, oss själva och hela skapelsen.

Men Bibeln talar inte bara om naturen som skapad och som något vi påverkar nu. Även framtiden finns med. Det finns i Bibeln ett tydligt band mellan de första tiden (skapelsen) och de yttersta tiden (evigheten). I den yttersta tiden skall enligt bibeln allting återvända till det paradistillstånd som rådde i den första tiden. Ett sätt att försöka förstå himmelen är alltså att läsa om hur det var innan syndafallet i lustgården. I himmelen kommer Gud att fullborda det han tänkte med skapelsen.

Det står i skapelseberättelsen att Gud såg på det skapade och såg att det var gott. Med andra ord: Gud gjorde sitt allra bästa när han skapade den här jorden med dess söderhavsstränder med palmer och varm sand mellan tårna och ljummet badvatten. Gud använde sin skaparfantasi till max när han gjorde alperna med härlig pudersnö. Han gick inte på halvfart när han gjorde en ljuvlig blåsippbacke en varm vårdag.

Hur förhåller man sig som kristen till naturen? Det är en lika viktig fråga som den om hur man som en kristen förhåller sig till andra människor. Ingen av oss skulle väl tänka sig att det är en möjlig kristen livsstil, om vi vill följa skriften, och det vill vi ju, att frakta kvinnor från vitryssland till bordeller i Holland och tjäna stora pengar på detta.

Det är lika otänkbart för en kristen att missbruka vår skapelse. Det finns ibland de som hävdar att vi kristna inte behöver bry oss om kampen för rättvisa och fred eller bevarandet av de ekologiska systemen eftersom jorden ändå ska gå under. Ingenstans i Bibeln kan vi läsa att det inte spelar någon roll hur vi behandlar skapelsen i väntan på den dagen. Tvärtom så uppmanar Bibeln oss ständigt att låta Guds rike bli mer och mer synligt redan nu. Det gör vi bland annat genom att vara trogna förvaltare av Guds skapelse, tills den dag då Hans rike bryter igenom helt och vår värld åter blir paradiset.

Re:aktion

- Författaren skriver om den kristna tron att Gud har skapat världen. Har vi som tror på en skapare ett särskilt ansvar för skapelsen?
- Hur tror du att skapelsen kommer att se ut om 30 år om vi människor fortsätter att bruka den som vi gör nu?
- Skulle du vara beredd att förändra något i ditt vardagsliv för att minska belastningen på skapelsen? Vad i så fall?
- Njut av skapelsen! Gå ut i naturen och njut av alla gåvor och glädjeämnen som finns där.
- Se över hur er församling arbetar med miljöfrågor. Hur är det med enkla saker som pappersinsamling och sopsortering i er församling? Vad vore nästa steg att ta mot en skapelsevänligare församling?
- Välj en miljöutmaning och berätta för varandra vad du vill förändra i ditt liv. Det kan t.ex. vara att cykla eller gå en sträcka som du annars åker moped eller bil, att köpa begagnat på second hand istället för att alltid köpa nytt eller att äta mer vegetarisk mat.

Bön

Avsluta kvällen med en bön om välsignelse över varandra och platsen där ni sitter.

PRAKTIK – RELATION

Praktik

Jesus är i sin församling och att göra något för församlingen är att göra det för Jesus. Ni har säkert tankar om vad som skulle kunna göras annorlunda i församlingen, antagligen för att ni ser något eller kan något som inte alla andra ser eller kan. Prata ihop er om vad det skulle kunna vara och vad ni skulle kunna göra åt det. Prata sedan med församlingens ledning och be om att få göra detta. Var beredda på att de kan ha lite tankar om det, men lita på att de inte ställer frågor för att hindra er, utan för att de vill att det ska bli riktigt bra för både er och församlingen.

Om ni inte kommer på några egna förslag så kommer här några förslag.

Måla om ett rum

Städa ett förråd och sätt upp skyltar så att det är lättare att hålla ordningen i framtiden

Ordna en fest för alla barn

Gör ett litet uppskattningspaket till alla barn- och ungdomsledare. Det kanske är ett kort och lite godis

Uppdatera församlingens eller barn- och ungdomsföreningens hemsida

Gör en insamling av pengar till något församlingen behöver

Fota sådant som händer i kyrkan under en vecka. Skriv ut dem i storformat och sätt dem i ramar, så att ni får fina bilder på väggarna.

ATT TRO PÅ NÅGON GUD, ELLER ATT TRO PÅ GUD

Plats

I kyrkan

Samling

Påminn er med hjälp av ett bibelord och bön om att Gud som älskar er finns hos er just nu.

Uppstart

Sprid ut korten på bordet och dra sedan var sitt kort. Läs frågan eller uppgiften högt och lyssna på varandras svar.

Tilltal

Enligt många undersökningar ber nästan 80 % av oss svenskar aftonbön ibland. Det kan vara bön om hjälp inför ett vägval eller vid sjukdom. Det kan vara tårar av tack när kärleken till den man älskar besvaras, när man gifter sig eller när man för första gången håller sitt barn i famnen. För vissa är bönen helt enkelt en känsla av att "Det måste finnas något mer" när man ser något storslaget i naturen. 80 % av alla svenskar ber alltså ibland och tror alltså att Gud existerar, men om man frågar svenskarna om de upplever att de har kontakt med Gud, en egen relation med honom, så blir svaret långt under 80%.

Ändå känner de flesta svenskar någon som är troende. Kanske är det någon släkting, någon granne eller någon bekant som de vet tror på Gud. Några blir (i bästa fall) inspirerade av deras tro, medan andra (i värsta fall) blir helt avskräckta och lovar sig själva att aldrig tro. Vad de än blir så har de blivit påverkade av någon annans tro. Det kan till och med vara så att de tror att de veta vad det är att tro utan att själva verkligen ha provat.

För dem av oss som växer upp med föräldrar som har en tro blir det ännu tydligare. På gott och ont påverkas vi av att växa upp med tron nära oss. På gott om den tro vi sett och upplevt är äkta och kärleksfull, men tyvärr även på ont om den upplevts falsk och kärlekslös. Ibland är utmaningen därför att själv ta till sig den positiva tro man sett hos andra, och ibland är det precis tvärtom! Då måste man först lämna den destruktiva tro man vuxit upp med för att kunna hitta en positiv tro. Faktum är att ibland kan vår gudsbild vara så uppåt väggarna fel att vi faktiskt måste lämna en avgud för att kunna finna Gud! Det betyder att många unga människor inte alls är på väg bort från Gud som deras föräldrar kanske tror. Nej, tvärtom är de bara på väg att göra sig av med en svår gudsbild för att sedan kunna göra tron till sin egen.

Vi kan alltså be till Gud och ha sett andra som tror på honom och lärt oss att göra (eller inte göra) som de, utan att egentligen känna honom själva. Det låter märkligt, men man skulle kunna likna det med att "få till det" alltså att bli ihop med någon. Det är en enorm skillnad på att läsa en romantisk bok, att se en romantisk film och att själv bli kär! Det är en enorm skillnad på att känna någon som

"fått till det" och att själv bli ihop med någon. På samma sätt är det med tron. Man kan tro på att det finns en gud, läsa böcker om Gud och ha kristna kompisar som tror på Gud, utan att själv egentligen ha mött Gud. Poängen med kärlek är inte att kunna massor om känslor och relationer, poängen är att själv få älska och älskas. Att tro på Gud är mycket mer än att tro att han existerar och att lära sig hur kristna brukar bete sig. Att tro är också att få uppleva honom.

Hur får man då kontakt med Gud så att man kan uppleva honom? Det har människor i alla tider bråklat om, men vi lämnar alla mer eller mindre begåvade svar för en stund och går till Jesus, eftersom han svarar på just denna fråga när han en gång samtalade med en kvinna om bön.

I Johannesevangeliet kapitel 4 berättas om hur Jesus möter en kvinna som blir både generad och exalterad. Generad för att Jesus läser henne som en öppen bok och vet vad hon har gjort. Exalterad eftersom han inte dömde henne. När hon fattade att hon hade med Gud själv att göra ville hon lära sig hur hon skulle få kontakt med Gud och frågade honom var hon skall be. Var det som judarna sagt till henne att det var i templet som hon skall be, eller som hennes folk sagt till henne att det var på ett visst berg som hon skall be? Jesus svarar då (fritt översatt): Nej, nej, nej, du har missförstått det här. Att möta Gud handlar inte om var man är eller hur man gör, det handlar om hjärtat. Sedan säger Jesus till henne att alla som vill finna Gud måste be till Gud i Ande och Sanning.

Att be till Gud i ande skulle kunna betyda att vi måste vara medvetna om att Gud är långt större än vår fysiska, begränsade hjärna! Vi kan aldrig fullt ut förstå Gud med vårt intellekt. Vi kan genom vårt intellekt förstå samband i naturen och genom forskning komma fram till att "Det måste finnas någon bakom allt", men vi kan aldrig förstå vem Gud är genom att vara tillräckligt smarta. Nej, att "be i ande" innebär att vi erkänner att Gud är större än oss! Han är Skaparen och vi är skapade av honom. När vi har accepterat att Gud är så mycket större än vi kan "fånga in", så är det som att det skapas ett rum i hjärtat som kan bli uppfyllt av Gud.

Att be i sanning skulle på samma sätt kunna innebära vi får vara ärliga när vi ber. Om det är någon som är svår (omöjlig såklart) att lura, så är det Gud. Det var det som kvinnan fick uppleva när Jesus läste henne som en öppen bok. Men det innebär också att vi kan lägga av alla masker. Vi behöver inte låtsas vara lyckliga, lyckade och glada om vi egentligen inte är det. Nej, om vi vill få kontakt med Gud får vi enligt Jesus helt enkelt börja komma som vi är inför honom och vara oss själva. Hur skulle han kunna mäta dig om du hela tiden är någon annan?

Kvinnan som mötte Jesus vid brunnen gick från att haft tro på en gud, till att bli uppfylld av Gud när hon mötte honom genom att hon vågade inse att Gud var större och närmare än hon tidigare trott och genom att våga vara ärlig när hon mötte honom.

Fastän det skiljer nästan 2000 år mellan Jesu möte med kvinnan och oss idag, och fastän kulturen i Mellanöstern då och kulturen i Sverige idag knappast är densamma, ställer vi precis samma frågor: Finns Gud och i så fall, vem är han och hur får man kontakt med honom?

Gud längtar efter oss och vill ge sin närhet till oss och vi får möta honom i ande och sanning. Ändå faller vi lätt tillbaks till att tro att tron handlar om vilka mönster vi lever efter. Många svenskar skulle säga att kristen tro mest handlar om etik och moral, att leva rätt. Våra värderingar är visserligen viktiga, men enligt Bibeln är det en följd av att vi mött och blivit uppfyllda av Gud och inget vi först måste göra för att få komma till honom. Jesus sa gång på gång: "Jag har inte kommit för att kalla perfekta syndfria människor (sådana finns ju ändå inte) utan vanliga, syndiga, bristfälliga människor (alltså du och jag)". Han använde också en bild och sa: *"Det är inte de friska som behöver läkare utan de sjuka."* (Luk. 5:31) Om man har brutit handen så går man till en läkare. Då gör läkaren allt han kan för att handen skall bli bra igen. Man behöver varken ha bortförklaringar eller försöka vinna läkarens gunst för att få hjälp. Än mindre behöver man vänta på att handen skall bli bra av sig själv innan man går till läkaren. Kanske är detta en av de största missuppfattningarna som vi har i Sverige idag, att vi ibland tror att vi först måste bli heliga innan vi kan möta Gud. Det är ungefär som att tro att man behöver klippa sig och slinga håret för att kunna gå till frisören.

När Jesus dog på korset och ropade ut "Det är fullbordat" sprack förhänget i templet uppifrån och ner. Förhänget var ett draperi som bara de med tillräckligt fina religiösa ämbeten fick gå innanför. Därför hade det blivit en symbol för tanken att även om alla kan be till Gud, så kan inte alla få kontakt med honom. Idag har det draperiet varit borta i snart 2000 år för att visa att alla har möjlighet att möta Gud. Så låt oss därför sluta att se på Gud som en idé som vi har i huvudet och låt oss också en gång för alla sluta att ge oss själva IG i möjligheten till gudskontakt, när Gud genom Jesus gett oss alla MVG. Hör istället hur Gud ropar: "Det är det fritt fram till mig! Allt inom dig som hindrat dig att våga och kunna få kontakt med mig är borta tack vare Jesus! Nöj dig därför inte med att bara tro att jag finns. Kom som du är och låt mig få möta dig och fylla dig"

Re:aktion

- Känner ni igen er i författarens beskrivning av möjligheter och risker med att växa upp i en kristen familj?
- Vad kan det vara för saker som vi tror att vi måste ändra innan vi kan möta Gud?
- Har ni erfarenheter av att ha mött Gud?
- Har din tro påverkats positivt av någon annan? Gör i så fall den personen glad genom att berätta det för honom eller henne.
- Genom historien har människor gått ner på knä när de bett för att påminna sig om att de är små och Gud stor. Hitta en stund då du får vara själv inför Gud, ställ dig på knä och tala med honom om hans storhet.
- Öva dig i att vara ärlig inför Gud. Hitta en stund då du får vara själv inför Gud och skriv på ett papper rubrikerna: Glad, Frågande, Ledsen och Arg. Fyll sedan på under varje rubrik med sådant du är glad, frågande, ledsen eller arg över och prata med Gud om det.

Bön

Avsluta kvällen med en bön om välsignelse över varandra och platsen där ni sitter.

TRON ÄR INTE EN SOLOSHOW

Plats

Hemma hos någon i gruppen

Samling

Påminn er med hjälp av ett bibelord och bön om att Gud som älskar er finns hos er just nu.

Uppstart

Sprid ut korten på bordet och dra sedan var sitt kort. Läs frågan eller uppgiften högt och lyssna på varandras svar.

Tilltal

Under fotbolls VM 2010 ställde såväl Frankrike som England upp med två på pappret väldigt starka lag – utan att lyckas. Man hade elva duktiga individer (och avbytare), men hade inget bra samspel inom lagen. Man behöver varken vara ett sportgeni eller ens särskilt intresserad av fotboll för att förstå att för att lyckas i fotboll måste man hjälpas åt. Man behöver andra för att kunna växa och utvecklas som individuella spelare, men också för att kunna växa och utvecklas som lag. På samma sätt är det med tron. För att kunna växa och utvecklas i tron, behöver vi varandra.

I vår kultur handlar nästan allt om oss som individer. Redan från tidig ålder lär vi oss att tävla mot varandra i skolan, något som blir än mer tydligt när betygen kommer in i bilden. I reklamen uppmanas vi att tänka på oss själva med ord som: "Det är din tur nu!" och "Du förtjänar det!" I vuxen ålder är inställningen "Ensam är stark" så utbredd att vi slutat reagera.

I kyrkan pratar vi ofta om att vi behöver lära känna Gud personligen, men i Bibelns värld betyder det aldrig att vi ska göra det själva. Ett exempel på detta hittar vi i berättelsen om Paulus, eller Saul som han kallades på den tiden. Många av oss längtar nog efter att få möta Jesus så tydligt som han gjorde. Saul mötte Jesus i ett ljussken som var så stark att han föll till marken och han hörde Jesus röst och kunde prata med honom. Efter det blev han blind men fick synen tillbaks när en man bad för honom. Saul fick verkligen uppleva hela Guds kraft så det är inte så konstigt att han börjar predika. Bara några verser senare i Bibeln så åker Paulus iväg för att få träffa lärjungarna som hade levt med Jesus. Även om han själv hade haft en enorm upplevelse av Gud så ville han höra vad de som levt med Jesus hade att säga. Han ville också berätta för dem vad han själv varit med om. Han kopplade ihop sin egen upplevelse av Gud med människorna runt honom. Han var med andra ord säker både på att tron handlade om honom och att tron hängde ihop med andra!

De flesta av oss har väl någon erfarenhet av att göra upp eld. Några har varit scouter och är eldproffs medan andra är totala amatörer, men oavsett har van man är att göra upp eld så gäller samma grundläggande regel: Om man ska få en eld att brinna länge måste man ha flera vedträn som brinner tillsammans. Det spelar ingen roll hur mycket tändvätska eller bensen man håller på en stor stock. Den kommer inte att brinna en hel natt så länge den ligger där själv. Det blir en väldigt kall natt för den

scoutkår som istället för att bygga en brasa bestående av flera stockar tänder på en enda stor stock framför vindskyddet. För när väl bensinångorna är uppbrunna börjar elden på stocken att falna och dör tillslut ut helt. På samma sätt hjälper det inte hur mycket bensen och tändvätska, alltså undervisning eller förbön vi får själva, för utan relationer till andra troende är det svårt att behålla elden och värmen i tron.

Att det ofta känns skönt att be ihop är en helt naturlig, psykologiska reaktion. Vi människor mår över lag alltid bäst tillsammans med andra. Att få vara kristen tillsammans med andra är ändå något mer än det. När Jesus undervisar om bön och om vikten av att be ihop med andra säger han: *"Där två eller tre är samlade i mitt namn, är jag mitt ibland dem."* (Matt 18:20) Det betyder inte att Gud är långt borta när vi är själva, han är alltid lika nära oss, men när vi är tillsammans kan han visa sig tydligare. Ingen kristen har ju hela sanningen om Gud och ingen har all kunskap om honom. Ingen kristen har heller all vishet eller all kraft som finns i den heliga Anden. När vi ber tillsammans med andra bidrar vi alla med våra olika erfarenheter av Gud och med de gåvor han har gett oss. Då blir ännu mer av Gud synligt och vi får växa. Man brukar säga att man blir som man umgås. När vi umgås med andra troende som har andra gåvor och andra synsätt än oss själva ser vi mer av Gud och vi växer som troende. Paulus hade förstått detta och skrev: *"Vad innebär nu detta bröder? Jo, att när ni kommer samman har var och en något att bidra med: sång, undervisning, uppenbarelse, tungotal eller uttydning. Men allt skall syfta till att bygga upp."* (1 Kor 14:26)

Det här låter förhoppningsvis bra och ni känner att ni vill ha andra kristna omkring er, men det är inte alltid så lätt att bara sätta sig och sedan vara en tight gemenskap av kristna. De flesta av oss (vi vågar kanske säga alla) har väl sett någon amerikansk polisserie där två kollegor jobbar ihop. Medan de åker runt och dricker svart kaffe och äter donuts (för alla poliser verkar älska donuts) pratar de om sina personliga problem innan de tar itu med själva polisarbetet. Förr eller senare uppstår skottlossning då poliserna ställs öga mot öga med avsnittets "Bad guy". Ni kan nog tänka er scenen. Poliserna sitter hopkrupna bakom polisbilen och skurken skjuter mot dem från något fönster. Då ropar den ene polisen till sin kollega: - Cover me! och börjar springa för att få ett bättre skottläge. Den andra polisen fattar (förhoppningsvis) uppmaningen och börjar då skjuta intensivt mot stället där skurken finns, vilket gör att skurken tvingas ducka och den springande polisen klarar sig, sätter fast boven och blir hjälte i ett avsnitt till.

Kanske är en amerikansk polisserie en av de bästa bilderna både för att beskriva varför vi inte fixar att vara troende själva och för att beskriva hur stark tron är när man delar den med andra. Poliserna delar livet som det är över kaffe och en donut. De pratar inte om hur livet borde vara. De har inte på sig massa masker för varandra, utan vågar vara både ärliga och sårbara inför varandra. Det skapar en tillit som gör att de litar på varandra till 100 % när det väl gäller. På samma sätt är det med tron. Om vi vågar vara ärliga inför varandra i de små problemen vi har, om vi vågar vara sårbara och be om hjälp när det mesta fungerar, så kommer vi antagligen att våga både be om stöd och förbön när livet verkligen krisar. För att våga säga "Cover me!" när det är skapt läge i livet måste man först ha druckit många koppar kaffe tillsammans och ätit många donuts ihop.

Här blir det också tydligt att det inte bara är för vår egen skull vi behöver ha andra människor omkring oss. När någon hamnar i en kris och tron inte bara är en lyxvara som förgyller ett redan ganska

lyckliga liv, utan blir det enda någon har att leva på, då behövs andra kristna runt omkring. Varje år är det islossning uppe i älvarna i Norrland. När isen smälter utsätts träden som växer nära älvarna för oerhörda påfrestningar av vattenmassor och vassa isblock. Den fjällbjörk som då växer själv har sällan någon chans att stå emot vatten och ismassorna, utan kommer antingen att knäckas eller dras med nedför strömmen. Om björkarna däremot växer som en tät grupp kommer de tillsammans att ha så starka rötter, att inte ens den starkaste vårflod kan knäcka eller dra dem med sig. Det kan vara svårt att behålla tron när livet krisar och allt känns mörkt och kallt, därför behöver andra dig att be tillsammans med, så att deras rötter, alltså tro, får hämta styrka från dig.

I sin berömda bergspredikan säger Jesus: *"När du ber, gå då in i din kammare, stäng dörren och be sedan till din fader som är i det fördolda. Då skall din fader, som ser i det fördolda, belöna dig"*. (Matt. 6:6) Även om vi just sagt massor om vikten av att vara tillsammans med andra så går det inte att byta ut den egna tiden med Gud, den egna tron, mot den man delar med andra. Att få ha sin egen tro, men att få dela den med andra är två sidor på samma mynt. Ju mer vi lär känna Jesus, ju närmare Fadern vi kommer när vi är själva, desto lättare är det också att känna sig trygg när vi möter Gud ihop med andra.

Men om man under en period inte har några andra troende omkring sig, är det kört då? Det är svårt att vara brinnande om man är helt själv, men samtidigt är det faktiskt svårt att slockna helt, alltså att tappa tron. För tron på Gud är inte något som finns bara i vårt huvud, det är en tro på en person. Gud tittar inte bara på om vi har det svårt. I Matteusevangeliet står det om Jesus: *"Han skall inte bryta av det knäckta strået eller släcka den tynande vecken, utan han skall en dag föra rätten till seger och hans namn skall ge folken hopp."* (Matt 12:20) Gud själv vill genom Jesus bära oss när vi är svaga som knäckta strån och han vill beskydda vår tro från att slockna som en tynande veke. För att uttrycka det enkelt: Det är inte vi som bär tron på Gud. Det är Gud och alla hans barn som genom tron bär oss.

Re:aktion

- Vad sa författaren om sambandet mellan att be ihop och att dela livet ihop?
- På vilket sätt kan vi hjälpa varandra att hitta en egen tro utan att pressa varandra?
- Hur upplever du att din tro uppmuntras och stärks genom andra kristna du har omkring dig?
- Se en film och äta donuts ihop. Finns det någon mer som ni tänker på som också skulle behöva få vara med?
- Finns det någon i församlingen som har det svårt just nu? Om det finns någon pastor eller diakon i församlingen så kan de säkert berätta om någon. Gå sedan dit och hälsa på med en blomma eller lite fika.
- Hitta en person var som ni har förtroende för. Fråga sedan honom eller henne om ni får komma om ni har något särskilt som ni vill ha förbön för. När ni på det sättet har bett om att få komma är det ofta enklare att våga be om förbön när det verkligen behövs. Dessutom blir den som får frågan uppmuntrad!

Bön

Avsluta kvällen med en bön om välsignelse över varandra och platsen där ni sitter.

EN TRO SOM FUNGERAR I VERKLIGHETEN

Plats

Ett café

Samling

Påminn er med hjälp av ett bibelord och bön om att Gud som älskar er finns hos er just nu.

Uppstart

Sprid ut korten på bordet och dra sedan var sitt kort. Läs frågan eller uppgiften högt och lyssna på varandras svar.

Tilltal

Känner ni till tv-programmet REA? Det är ett barnprogram som bygger på samma ide som det kanske mer kända programmet Plus som gått länge på tv med Sverker Olofsson som programledare. I båda programmen sätts produkter under luppen, prövas för att sedan hissas eller dissas. I ett av dessa program var turen kommen till att granska baddräkter inför sommaren. En av baddräkterna blev minst sagt dissad. (Vi nämner inte i vilken butik den fanns att köpa, men hoppas att kedjan skämdes om de såg programmet.) Baddräkten var jättefin där den hängde på klädstället i butiken och såg väldigt baddräcksaktig ut, men när man läste skötselråden stod det bland annat: ”Bör ej utsättas för mycket solljus, saltvatten eller klor.” Man kunde därför inte ha den i en simhall, för där finns klor. Man kunde inte heller ha den i havet eftersom det består av saltvatten och man kunde inte ha den då det var vackert väder och sol! Den fungerar med andra ord bara i en insjö när det är kast väder, och hur badsugen är man då? Den såg verkligen ut som en baddräkt där den hängde i butiken, men fungerade inte i verkligheten!

På samma sätt kan det vara med tron. Det är en sak att hänga på klädstället (sitta på bänken) i butiken (i kyrkan) bland andra baddräkter (andra kristna) och en helt annan sak att möta verkligheten utanför butiken (kyrkan). Att vara kristen handlar om att vilja ha en tro som håller både i och utanför kyrkan och inte bara se kristna ut bland andra kristna.

En del av oss kristna blir nervösa när vi möter människor som har en annan tro. Det kan vara en ateistisk lärare i skolan (ja, även att välja att inte tro på någon gud är en form av tro) och det kan vara en polare som har en annan religion än kristendomen. Ibland blir vi till och med nervösa när vi möter kristna som tänker annorlunda än oss själva. Problemet ligger egentligen sällan i att andra tror något annat. Problemet är att vi själva inte riktigt vet var vi har vår egen tro.

Egentligen är det ganska självklart. Ju tryggare vi är i vår egen tro, desto lättare är det att förhålla oss till andras tro. Paulus skrev om detta sin unga vän Timotheos. Från sitt fängelse, som säkert inte var så mysigt skrev Paulus: *"Därför måste jag utstå allt detta, men jag skäms inte, för jag vet på vem jag tror på, och jag är viss om att det står i hans makt att bevara det jag fått mig anförtrott."* (2Tim 1:12)

Det ligger något tryggt i att säga "Jag vet på vem jag tror". Vi kan längta efter upplevelser av Gud, men vad händer om vi av olika skäl inte längre upplever Gud, slutar vi att tro då? Vår tro kan inte bara sitta i hjärtat. Den måste sitta i huvudet också.

En del av oss verkar ha väldigt lätt att vara trygga i sin tro. I Bibeln finns det ett exempel på just en sådan person: Petrus. Det berättas i Matteusevangeliet kapitel 14 hur Jesus kommer gående på vattnet till Petrus och de andra lärjungarna som är ute i en båt i full storm. Petrus blir först så exalterad att han utbrister: *"Herre om det verkligen är du, så låt mig få komma till dig på vattnet."* Jesus svarar leende: *"Kom!"* Petrus hoppar direkt över relingen och tar mycket riktigt några steg på vattnet. Men rätt så snart efter han lämnat den trygga båten slutar han att titta på Jesus och fokuserar istället på de höga vågorna och han börjar sjunka. Hans hjärta trodde verkligen, men hans hjärna var inte med på noterna, så när han plötsligt stod öga med vågorna och det inte "kändes lika bra längre" bar hans tro honom inte längre. Visserligen hjälpte Jesus honom upp igen och visserligen är Petrus en av mycket få människor som faktiskt gått på vatten, så vi behöver knappast skratta åt honom, men poängen är att hans tro inte bar honom när det "inte kändes lika bra längre".

För en annan av lärjungarna var det precis tvärtom. Lärjungen Tomas var definitivt inte killen som obetänkt hoppade över relingen. Nej, han ville veta innan han bestämde sig för att tro på något eller någon. Det berättas i Johannesevangeliet kapitel 20 att Tomas av någon anledning inte var med den första gången Jesus visade sig för sina lärjungar. När de andra lärjungarna uppspelt berättade för honom att de träffat den uppståndne Jesus, svarade han frustrerat: *"Om jag inte får se spikbålen i hans händer och sticka fingret i spikbålen och sticka handen i hans sida, tror jag det inte!"* När Jesus en vecka senare visade sig en andra gång verkar det som att just Tomas är den person som Jesus planerat att möta. Så här står det: *"Därefter sa han till Tomas: 'Räck hit ditt finger, här är mina händer; räck ut din hand och stick den i min sida. Tvivla inte, utan tro!' Då svarade Tomas: 'Min Herre och min Gud.'"* Trots att Tomas kan verka så orolig med alla sina frågor, så använde han sina frågor för att förstå mer, och det gjorde hans tro så stark att den bar honom längre bort än någon annan av lärjungarna. Traditionen säger att han reste ända bort till Indien för att berätta för alla om sin Herre och Gud.

En del av oss liknar Petrus, då mycket av vår tro baseras på upplevelser. Andra av oss är mer som Tomas, då vi grubblar och vill veta. För att ha en tro som håller i vardagen utanför kyrkan behöver vi ha både lite av Petrus och av Tomas i oss. Vi behöver som Paulus med vårt förstånd veta vem det är vi tror på med våra hjärtan.

När man så har blivit trygg i sin tro då är det bara att gå ut och berätta för andra hur fel det har. Eller? Det finns ibland en uppfattning att man som kristen måste tycka att allt är fel i alla andra religioner. Inget kunde vara mer felaktigt. Denna tanke att "alla andra har alltid fel" skapar väldiga problem både för oss kristna som har den inställningen och för de människor av en annan tro som vi möter. Ofta om man pratar om kristen tro och andra religioner citeras några ord av Jesus i Johannesevangeliet. Han sa: *"Jag är vägen, sanningen och livet ingen kommer till Fadern utom genom mig."* (Joh 14:6) Det betyder inte att han idiotförklarar alla som inte tror på honom. Det är ett svar på en fråga som Tomas (vem annars?) just ställt. Tomas frågade var vägen till Gud fanns. När Jesus fick den frågan pekade han inte på någon geografisk väg, och han gav inte heller Tomas (eller oss) några andliga regler eller utmaningar att klara av för att komma till Gud. Istället pekade han på sig själv. Han sa att den som vill

veta mer om Gud skall följa honom. Jesus var till och med så tydlig med att han var sänd från Gud själv, att han sa: *"Den som har sett mig, har sett Fadern"*. (Joh. 14:9)

Även om han visste precis vem han själv var, så krävde han inte att alla andra skulle förstå det direkt utan mötte alla människor i den tro de hade. Ju mer han talade med dem och ju mer de fick se av under och tecken runt honom, desto mer började de inse att den Gud de anat, den Gud de bett till, den Gud de hoppats på plötsligt stod framför dem i mänsklig gestalt!

Jesus visste att den tro en människa hade var ett uttryck för hennes gudslängtan. Därför underkände han aldrig en människas tro. Han hade däremot en hel del åsikter om religiösa besserwissrar som med såg ner på andra. På samma sätt underkänner inte Jesus en människas tro idag. Allt ärligt sökande efter sanningen, all Gudslängtan, kan vara början på att byta ut alla våra skadade bilder av vem Gud är mot en relation med Gud själv.

Paulus, som vi konstaterat viste på vem han trodde, hade inga som helst problem att möta människor av en annan tro. Det blir tydligt om vi läser om hur Paulus är i Aten och möter människor där. Aten var på den tiden en samlingsplats för alla möjliga filosofier, religioner och politiska strömningar. Det var en pulserande storstad med en på den tiden väldigt hög utbildning. Likheter mellan det mångkulturella Grekland då och det mångkulturella, högutbildade Sverige idag är många.

Efter att ha gått runt där bland alla filosofer, religionsförespråkare och gudabilder så fick han själv möjlighet att berätta om tron på Jesus. Han började då inte med att klanka ner på deras tro. Hade han gjort det hade människor säkert börjat diskutera, men också slutat lyssna, som vi ofta gör när vi diskuterar. Istället berömde han dem för deras iver att få lära känna Gud. När han hade gjort det så lyfte han fram Jesus och visade hur Jesus är vägen till livet med Gud, att Jesus var och är Gud. Han citerade också några ord som en av den tidens stora kändisar sagt om en gud han trodde på. Nu tog Paulus de orden och sa att de hade rätt i att det fanns en sådan Gud, och att det var Gud som visat sig i Jesus. Ett bättre exempel på att möta människor av en annan tro och utifrån deras befintliga tro hitta kopplingar till kristen tro är svårt att hitta!

Vår uppgift är inte att säga att alla andra har helt fel (vilket de sällan har) utan att för oss själva och andra lyfta upp Jesus. Säkert kommer det att bli konflikt mellan Jesu anspråk på att vara Gud och andra människors tro, men ju tryggare vi får bli i vår egen tro genom att som Tomas få undersöka och som Petrus få pröva och uppleva, desto enklare kommer det att vara att känna sig trygg när andra ifrågasätter.

Om Jesus är den han sa sig vara, om han är sanningen, behöver vi varken frukta vetenskap, forskning eller känna oss hotade av andra trosuppfattningar och religioner. Sanningen tål att provas och vi behöver inte vara rädda att tron på Jesus ska visa sig vara en "REA-baddräkt" som slängs i soporna om den provas.

Re:aktion

- Författaren skrev inledningsvis att det är lättare att vara baddräkt (kristen) i butiken (kyrkan) än i vardagen. Håller ni med om det?

- Hur kan man få sin Petrussida att växa om man är "Tomaskristen" respektive få sin Tomassida att växa om man är "Petruskristen"?
- Nästa gång du upplever att någon ifrågasätter din tro, hur skulle du vilja reagera då?
- Gör ett mobiltest. Kolla igenom dina kontakter i mobilen och se efter hur många vänner du har som kallar inte kallar sig kristna. Om du inte har något nummer till någon som du inte träffat genom kyrkan så är det något att fundera på. Om du har någon vän som inte kallar sig kristen så tacka Gud för honom/henne. Har du många icke-troende vänner, så vet du att du åtminstone inte lever i en kristen bubbla, men har du det stöd bland kristna vänner du behöver?
- Hitta på något tillsammans med någon som inte brukar gå till kyrkan. Uppgiften är inte att "pracka" på dem Jesus, utan helt enkelt att umgås och ha roligt ihop. När de har förtroende för dig (om en vecka eller tio år) kommer de säkert att fråga om din tro. Låt då deras frågor till dig och dina frågor till dem föra er båda närmare Jesus.
- Känner ni någon som blivit kristen utan att ha vuxit upp i ett kristet hem? Fråga honom eller henne vad det var som fick dem att ta det steget.

Bön

Avsluta kvällen med en bön om välsignelse över varandra och platsen där ni sitter.

PRAKTIK – UPPLEVELSE

Praktik

Vi kan inte tvinga Gud att ge oss upplevelser av honom, men vi får lyssna på varandras berättelser om när det har hänt. Sådana vittnesbörd blir både en lovsång till Gud och något som väcker vår tro som ett gensvar på vad han gjort och gör. Anordna därför ett vittnesbördsmöte.

Hitta ett datum för mötet. När kan ni och när kan de som ni skulle önska kunde komma? Finns det någon annan planering som ni också måste ta hänsyn till för att saker inte ska krocka?

Boka en lokal. Vill ni vara i kyrkan eller någon annan stans? Vem behöver man prata med för att fråga om ni får vara där med ert möte?

Planera en ordning för mötet med böner, sånger och bibeltexter. Ska ni tillfråga några om att dela sitt vittnesbörd så att ni vet att något kommer att sägas? Vill ni ha det öppet för alla som vill att berätta om hur de upplevt Gud i sina liv?

Tillfråga medverkande. Behövs några musiker? Behövs några som sköter ljud och andra praktiska uppgifter? Ska någon ordna fika?

Sprid information. Är ”Vittnesbördsgudstjänst” ett ord som alla förstår eller ska det heta något annat? Vilka skulle ni kunna prata med som kan berätta för andra om mötet? Finns det någon som kan göra en affisch och var ska den i så fall sättas upp? Ska en inbjudan gå ut på facebook? Vem ska man prata med om man vill berätta om vittnesbördsmötet på en gudstjänst?

ATT BLI UTRUSTAD

Plats

Hemma hos någon i gruppen

Samling

Påminn er med hjälp av ett bibelord och bön om att Gud som älskar er finns hos er just nu.

Uppstart

Spriid ut korten på bordet och dra sedan var sitt kort. Läs frågan eller uppgiften högt och lyssna på varandras svar.

Tilltal

Har du någon gång känt att alla andra är bra på så mycket, att de har så många talanger och spännande intressen? Har du känt att alla verkar ha det så utom du? I så fall är du inte ensam! Tyvärr brottas många av oss med dåligt självförtroende. Kanske är det därför som Bibeln gång på gång visar hur människor som inte tror att de kan något blir använda av Gud. Till Jeremia som tyckte att han var dålig på att tala och att han var för ung sa Gud: *"Innan jag formade dig i moderlivet utvalde jag dig, innan du kom ut ur modersskötet gav jag dig ett heligt uppdrag: att vara profet för folken."* (Jer 1:5) Det gäller inte bara Jeremia, utan även oss. Gud har skapat oss med förmågor och gåvor och kan använda oss. Jeremia fick sitt uppdrag att vara profet för folken, inte för att han kunde allt, utan av den enkla anledningen att folket behövde en profet.

Även Jesus lärjungar fick ett uppdrag: *"Ni skall vittna om mig i Jerusalem och i hela Judeen och Samarien och ända till jordens yttersta gräns"*. (Apg 1:8) Det låter som en omöjlig uppgift, och det vore det nog också om det inte vore för att Jesus sa någon mer precis innan: *"Ni skall få kraft när den heliga anden kommer över er, och ni skall vittna om mig..."* Jesus älskar den här världen, han har ju skapat den, och vill att alla ska få leva de liv tillsammans med varandra och honom som han har tänkt. Det är därför han ger oss uppdragen, men det är också därför han ger oss kraft och gåvor genom sin heliga Ande. De andliga gåvorna som den här texten handlar om är alltså inte någon bonus vissa får för att skryta eller briljera med, utan Gud ger dem av sin nåd till oss för att vi ska kunna vara med och förmedla Jesu kärlek och kraft till andra människor.

Tänk dig en läkare som har bestämt sig för att ta en anställning på ett sjukhus. Från den dagen läkaren börjar så ser sjukhusets överläkaren till att hon får gå kurser så att hon lär sig mer om olika behandlingar. Överläkaren ser också till att hon har tillgång till rätt mediciner och instrument. Det läggs också ett scheman så att hon aldrig ska behöva jobba helt ensam. Överläkaren ser till att allt är förberett för att läkaren ska kunna sätta igång och hjälpa människor.

Så är det också när vi väljer att leva med Jesus. Då börjar Gud som en överläkare att utrusta oss genom sin Ande. Vi åker kanske inte på några kurser, men Anden lär oss och formar vår personlighet på ett sätt så att du börjar förstå nya saker. Det dyker inte upp ett medicinskåp hemma, men Anden

kan börjar utrusta dig med sitt förråd av andliga gåvor och frukter. Jesus använde bilden av en källa och sa: *"Den som tror på mig, ur hans inre ska flyta strömmar av levande vatten."* (Joh 7:38) Det sa han om Anden som vill finnas i vårt inre som ett ständigt kraftflöde, som en ständig källa av liv, och som förser oss med gåvor. Ibland är det gåvor som vi bär med oss hela livet, ibland utrustas vi med gåvor för ett specifikt tillfälle och ibland kompletterar Anden de gåvor som vi har i oss naturligt och använder dem som sitt redskap. Men gåvorna finns där och anden förser oss då vi söker efter mer.

Så vilka är då de andliga gåvorna? I Romarbrevet kapitel tolv och i Efesierbrevets fjärde kapitel finns uppräknningar av olika gåvor. Även i Första Korintierbrevet finns en sådan uppräkning: *"Nådegåvorna är olika, men Anden densamma. Tjänsterna är olika, men Herren densamme. Verksamheterna är olika, men Gud är densamme, han som verkar i allt och överallt. Hos var och en framträder Anden så att den blir till nytta."*

Den ene får genom Anden gåvan att meddela vishet, den andre kan med samma Andes hjälp meddela kunskap. En får tron genom Anden, en annan genom samma Ande gåvan att bota, en annan får kraft att göra under. En får förmågan att tala profetiskt, en annan att skilja mellan olika andar. En kan tala olika slags tungotal, en annan kan tolka tungotal.

Allt detta åstadkommer en och samma Ande genom att fördela sina gåvor på var och en så som den själv vill. (1Kor. 12:4-11)

Vilka gåvor som räknas upp i de olika listorna varierar. Det är en påminnelse om att Anden är kreativ och alltid hittar nya former, men låt oss ändå titta närmare på gåvorna i Korintierbrevet.

Dessa nio gåvor kan delas in i tre olika grupper. Tre grupper som tydliggör att det är Gud som genom Anden rör vid världen och som visar på vilket sätt dessa gåvor kan användas som ett vittnesbörd för Guds rike. Vi skulle kunna säga att gåvorna representerar Gud ögon, hans händer och hans mun.

GUDS ÖGON: Bibeln berättar om *vishetens gåva*, gåvan att kunna se det Gud ser och finna en utväg ur svårigheter. Här finns också *kunskapens gåva*, gåvan att förmedla sanning och fakta från Gud i situationer vi inte skulle rätt ut på egen hand, och *gåvan att skilja mellan andar*, att faktiskt kunna urskilja om något som händer i grunden är gott eller ont. Genom dessa gåvor kan vi vara Guds ögon i vår värld. De hjälper oss att se vad som sker och vad som är på gång.

GUDS HAND: I den bilden ryms *trons gåva*, den tro som kan förflytta berg och som tror utöver vår egen begränsning, *helandets gåva*, gåvan att bota sjuka och *gåvan att göra under*. Dessa gåvor kan även kallas kraftgärningarnas gåva, det är alltså gåvor då Guds hand på ett väldigt konkret sätt griper in i vår mänskliga tillvaro och gör sådant vi inte kan begripa eller förklara.

GUDS MUN: *Profetians gåva*, att kunna förmedla budskap från Gud, *tungotalets gåva*, att få ett särskilt bönespråk från Gud och *gåvan att uttyda tungotal*. Alla dessa gåvor har att göra med hur Gud talar till oss genom ord och är gåvor där vi faktiskt kan få vara guds mun, hans språkrör.

Dessa och andra gåvor, som att vara en god ledare eller någon som kan trösta, uppmanar Bibeln oss att söka, och Gud längtar efter att få ge dem till oss. Gud vill rusta oss med särskilda gåvor och särskilda talanger för att vi ska bli en del av hans räddningsexpedition för den här världen. Gåvor får

vi också för att vår och andras tro ska byggas upp när det blir påtagligt att Gud är med och verkar, vilket gör att vår relation till Gud kan växa.

Ibland kan detta med andliga gåvor verka lite onaturligt och konstigt, och på sätt och vis är det inte märkligt att vi reagerar så eftersom de går över vårt eget förstånd. Men gåvorna är inte onaturliga, de är bara övernaturliga. De kommer från Gud, han som skapat himmel och jord, och han älskar oss som sina egna barn. Därför behöver vi inte vara rädda när vi söker och ber efter gåvor utan kan göra det med nyfikenhet och glädje, för Gud ger inte sina barn något som är ont. Så pröva! Vilka gåvor skulle du vilja ha? Vilka tror du dig kunna ha? Be över det och pröva. Det är inte farligt att göra bort sig och Gud är långt mer än vad vi vågar drömma om.

Re:aktion

- Vad beskriver författaren är orsaken till att Gud vill ge oss sina speciella förmågor och egenskaper?
- Tycker ni att det här med Andens gåvor är spännande eller skrämmande?
- Har någon av er erfarenheter av andliga gåvor, antingen genom något ni sett, hört eller genom att ni själva fått bli använd genom dem?
- Skriv en berättelse om en församling där man plötsligt börjar upptäcka och använda Andens gåvor. Hur började det hela? Vad hände och hur reagerade människor i församlingen och utanför på det som hände?
- Har någon av er hört om någon församling eller något sammanhang i närheten där Andens gåvor verkar vara i användning? Följ varandra dit och prata efteråt om hur det var.
- Glädje och kreativitet kan också vara gåvor från Anden. Annordna en talangtävling för unga som en del av församlingens tonårsprogram. Temat kan vara kärlek – eftersom Anden vill hjälpa oss att leva i och leva ut vår omsorg om varandra.

Bön

Avsluta kvällen med en bön om välsignelse över varandra och platsen där ni sitter.

MIN PLATS I KYRKAN

Plats

I kyrkan

Samling

Påminn er med hjälp av ett bibelord och bön om att Gud som älskar er finns hos er just nu.

Uppstart

Sprid ut korten på bordet och dra sedan var sitt kort. Läs frågan eller uppgiften högt och lyssna på varandras svar.

Tilltal

Har du någon gång haft frågor om livet med Jesus? Har du varit ledsen någon gång eller känt dig förvirrad och inte riktigt veta vad som skulle bli bra i en valsituation? Har du då önskat att du hade någon som var extremt duktig på att hjälpa dig?

Ingen av oss klarar ju att vara kristen på egen hand. Vi behöver människor som lär oss mer om tron och som utmanar oss och som inspirerar oss att lära känna Jesus ännu mer. Vi behöver också människor som delar vår brottning, våra böneämnen och våra sorger. Människor som kan trösta och bota. Vi behöver människor som tryggt kan visa en väg när allt rör ihop sig. Vi behöver varandra och därför behöver vi församlingen.

Det finns nog en tanke med att alla de gånger då Paulus skriver om de andliga gåvorna så gör han det i samband med att han talar om församlingen och den kristna gemenskapen. Han skriver:

"Ty liksom kroppen är en och har många delar och alla de många kroppsdelarna bildar en enda kropp, så är det också med Kristus. Med en och samma Ande har vi alla döpts att höra till en och samma kropp, vare sig vi är judar eller greker, slavar eller fria, och alla har vi fått en och samma Ande att dricka. (...) Ni utgör Kristi kropp och är var för sig delar av den. I sin församling har Gud gjort några till apostlar, andra till profeter, andra till lärare; åt några har han gett gåvan att göra under, att bota sjuka, att hjälpa, att styra, att tala olika slags tungotal." (1 kor 12:12-13, 27-28)

Att vara en del av Kristi kropp, församlingen, betyder att vi får ta del av alla de olika gåvorna som vi behöver i olika delar av våra liv. Vi är olika, vi ser olika ut, har olika bakgrund, olika erfarenheter och olika gåvor. Det är det som är församlingens styrka. På grund av våra olikheter så kan vi komplettera varandra. Precis som en kropp behöver sina olika delar för att bli komplett, behöver församlingen olika människor med olika gåvor.

I alla församlingar finns alla gåvor, eftersom Anden finns i alla församlingar. Åtminstone är det så i teorin. Att Anden finns där är säkert, men i många församlingar är vi ovana att se alla gåvor och vet inte riktigt var de finns eller hur de ska användas. Andens gåvor är då som små frön som har planterats men som inte riktigt har vuxit upp än och börjat blomma. Även du har sånna frön, och trots allt finns ingen bättre växtplats för Andens gåvor än församlingen. Där, bland andra som hoppas

på Guds kärlek och kraft, finns möjligheten att be och prata med varandra om gåvorna och uppmuntra varandra i sökandet efter gåvorna. Det är också i församlingens gemenskap av systrar och bröder som vi kan våga pröva att vägleda varandra med Andens hjälp, att be för sjuka eller berätta om en bild man fått när man bätt för någon som skulle kunna vara en profetisk hälsning från Gud. Det är också i församlingens behov ni kan få hitta funktioner och roller där just era gåvor kan få blomma.

Gåvorna är inte något som vi har fått för att skryta. Det är egentligen inte gåvor till oss, utan gåvor genom oss till andra. Vi har fått dem för att som lärjungar till Jesus kunna göra det han gjorde. Eftersom vi inte äger gåvorna är vi beroende av bönen och den helige Ande. Det är precis som med en tvättsvamp. Om man inte doppar svampen i vatten är den hård, kantig och kan göra en hel del skada. Men om man doppar den innan den används är den mjuk och len och gör underverk. Just så är det med gåvorna. När vi doppa alla våra gåvor och talanger i den helige Ande och låter oss formas av hans personlighet kan de göra underverk. Om vi försöker använda dem för att vi själva ska verka extra kristna finns det risk för att vi faktiskt skadar andra och missbrukar våra gåvor. En liten tumregel för hur vi använder gåvorna skulle kunna vara att människorna vi möter ska känna sig mer älskade efter mötet.

Så be för varandra, med varandra och pröva gåvorna. Skaffa er kunskap om gåvorna, studera Bibeln och be om hjälp att se vilka gåvor Anden vill låta växa i era liv. Och använd församlingen som övningsplats, som växtplats och böneplats. För de andliga gåvorna är först och främst gåvor till församlingen, för att vi tillsammans ska kunna berika varandra och hjälpa varandra närmare Gud. De är gåvor som ska göra församlingen till ett vittnesbörd om Guds stora kärlek och gränslösa kraft. Vi behöver varandra!

Så gjorde han några till apostlar, andra till profeter, till förkunnare eller till herdar och lärare. De skall göra de heliga mera fullkomliga och därigenom utföra sin tjänst och bygga upp Kristi kropp, tills vi alla kommer fram till enheten i tron och i kunskapen om Guds son, blir fullvuxna och når en mognad som svarar mot Kristi fullbet. Vi skall inte längre vara barn och låta oss drivas omkring av alla lärovindar, inte vara lekbollar för människorna, som vill sprida villfarelse med sina bedrägliga påfund. Nej, låt oss i kärlek hålla fast vid sanningen och växa i alla avseenden så att vi förenas med honom som är huvudet, Kristus. Han låter hela kroppen fogas samman och hållas ihop genom att alla lederna hjälper och stöder, med just den kraft han ger åt varje särskild del. Då växer hela kroppen till och byggs upp i kärlek. (Ef 4:11-16)

Re:aktion

- På vilket sätt menar författaren att Andens gåvor och församlingen hänger ihop?
- Kan ni tänka på några gåvor som redan nu kommer till användning i er församling, och några gåvor som skulle behövas?
- Finns det någon gåva som du, i omsorg om andra, skulle önska fick växa hos dig?
- Det finns massor av böcker om hur människor i praktiken fått använda Andens gåvor. Låt någon i gruppen få i uppdrag att hitta en sådan bok och välj sedan ut ett kapitel i den som alla får turas om att läsa.
- Eldslågan har sedan den första pingsten varit en bild för Anden. Skaffa en tändare eller tändsticksask och ha den i fickan under en vecka. Varje gång du känner den, be då en kort

bön om att Andens gåvor skulle få komma till användning genom dig i de situationer du möter.

- Be om utrymme i församlingen att pröva era gåvor. Kanske är det någon av er som ofta får ledarroller. Be då om att få finnas med som ledare i en grupp. Är det någon av er som ofta säger kloka saker? Uppmuntra honom eller henne att be om möjligheten att få säga något på en andakt eller predika. Kanske har du en konstnärsgåva eller en gåva att dansa, varför då inte sätta upp en utställning/föreställning eller anordna en workshop. Kanske är det också så att någon av er har gåvan att bota sjuka, profetera eller tala i tungor. Om det finns särskilda bönestunder i församlingen gå då dit och be Gud om mod att pröva din gåva där.

Bön

Avsluta kvällen med en bön om välsignelse över varandra och platsen där ni sitter.

INTE AV VÄRLDEN, MEN FÖR VÄRLDEN

Plats

På ett café, eller någon annan offentlig plats.

Samling

Påminn er med hjälp av ett bibelord och bön om att Gud som älskar er finns hos er just nu.

Uppstart

Sprid ut korten på bordet och dra sedan var sitt kort. Läs frågan eller uppgiften högt och lyssna på varandras svar.

Tilltal

"Så gjorde han några till apostlar, andra till profeter, till förkunnare eller till berdar och lärare." (Ef. 4:11)

Vi har alla fått olika gåvor från Gud, men tyvärr är det så att många har svårt att se det. Många av oss har svårt att tro på att Gud skulle kunna använda oss till något viktigt. Det är så lätt att se ner på sig själv och inte tro att man duger. Lilla jag, vad kan jag vara bra till? Precis så var det för Jeremia, en av Gamla testamentets mest kända profeter.

Jeremia levde på 600-talet före Kristus, i en tid då både Assyrien, Babylonien och Egypten kämpade om makten. Dessa stormakter försökte ta kontrollen över alla områden de kom åt, och mitt emellan dessa tre låg det lilla landet Juda. Det gjorde dock inte folket där så oroliga som man kunde tro. Folket mende att de var oöverbärliga. Folket i Juda såg sig som Guds folk, ättlingar till David och Abraham och med ett särskilt uppdrag i världen. Det gjorde dem oerhört stolta, även om de vid den här tiden glömt bort vad det egentligen innebar att vara Guds folk. Mitt i detta kallade Gud på Jeremia, då tjugo år gammal, och gav honom uppdraget att vara Guds profet som skulle uppmana hela folket att vända tillbaka till Gud. Snacka om utmaning! I Jeremias bok läser vi om detta och det står så här:

"Men jag svarade: 'Nej, Herre, min Gud, jag duger inte till att tala - jag är för ung!' Då sade Herren till mig: 'Säg inte att du är för ung utan gå dit jag sänder dig och säg det jag befäller dig! Låt dem inte skrämma dig, ty jag är med dig och jag skall rädda dig, säger Herren.' Och Herren sträckte ut handen, rörde vid min mun och sade: 'Jag lägger mina ord i din mun.' (Jer. 1:6-9)

Med löftet att Gud går med skickades Jeremia ut och blev genom många sorger och utmaningar ändå en av de mest kända profeterna i världshistorien. Jeremia som inte tyckte att han klarade av någonting, Jeremia som ansåg sig vara för ung och som därför tyckte att någon annan borde vara bättre i uppdraget som Guds profet, han blir använd av Gud.

Hade Jeremia fel? Var han inte ung och oerfaren? Jo, det hade han rätt i, men Gud hade inte suttit och läst Jeremias CV och kommit fram till att han var perfekt. Gud hade sett att Jeremia skulle kunna ta emot Andens hjälp och vara uthållig i uppgiften. Det var inte Jeremia som var stor och duktig, det var

Gud! Det var Gud som kunde göra under genom honom. Det enda Jeremia gjorde var att låta sig användas av Gud och svara ja när Gud kallade honom.

Du har också en kallelse, även om den inte är riktigt lika tydlig som Jeremias. Det kanske inte är så att Gud talar till dig som en röst från himmelen, men Gud använder dig ändå. En del får en tydlig känsla för ett yrke Gud vill använda dem i. På det sättet känner en del en uppgift att bli pastorer, ungdomsledare, lärare eller bagare. Andra får snarare ett medel att använda och verkar för Guds rike genom konst, musik eller genom en ledarförmåga, oavsett vilket yrke de har. Några börjar brinna för att hjälpa barn eller att möta människor på en viss plats, och använder alla yrken och uttryckssätt de kan komma på för att göra det. Gud ser möjligheter med alla människors liv, och vill använda dig och dina gåvor för att vara till välsignelse för andra.

Det stämmer alltså inte att du inte duger till något, att du inte har någonting du är bra på. Gud har lagt ned så mycket i ditt liv av talanger och förmågor. Gåvorna är ett vittnesbörd om Guds väldighet, om hans storhet och godhet och genom att ge dem till dig säger han att han tror på dig, och vill ha med dig i sitt arbete för den här världen. Det kan ingen ta ifrån dig.

Hur vet man vad man ska göra för Gud? Det mesta vet du redan. När Jesus fick frågan om vad man som människa skulle göra så svarade han: *"Älska Gud av hela ditt hjärta, av hela din kraft och hela ditt förstånd, och din nästa som dig själv."* Oavsett om du känner någon tydlig uppgift som Gud pekat ut för dig eller inte, så börja med det du redan vet och be om att i allt få älska Gud och människor. Gör du det kommer Gud att leda dig vidare. Det är som att köra bil. Innan man startar ser man bara parkeringen och kommer ingen vart hur mycket man än vrider på ratten, men när man väl börjat rulla ser man nya delar av vägen och skyltar som pekar ut en riktning så att man kommer rätt. Lev i kärlek till Gud och människor, och var lyhörd för om det är något som får ditt hjärta att börja brinna. Den känslan kan tillsammans med vilka gåvor du själv och andra ser i dig vara vägmärken som Gud satt upp för att visa platser och uppgifter där han vill använda dig.

När allt det är sagt så finns det en sak kvar att säga. Att vara kallad betyder inte bara att gå ut i en uppgift. Det betyder att någon har kallat på dig och bett dig vara nära. När Jesus kallar sina lärjungar sa han: *"Kom och följ mig!"* och det står att de lämnade allt och följde honom. Under de tre år som följde fick de växa tillsammans med Jesus. De fick vara med och lära sig av honom och det fick se alla de häftiga under som hjälpte deras tro att växa på Jesus som Gud och frälsare.

Jeremia kunde inte allt när han började, men han levde nära Gud och de gick tillsammans. Vår kallelse börjar alltid med att få komma till Jesus. Som hans lärjungar får vi följa honom och lära oss av honom. Så gå med Jesus, i hans fotspår. Lev som han levde, älska människor så som han älskade dem. Var ett ljus och var ett salt för världen, där börjar din kallelse och sen kommer du att växa längs vägen.

Re:aktion

- Hur skriver författaren att kallelsen börjar?
- Tänk er en kompis som pluggar men nu är rädd att han har valt fel utbildning. Han har av olika anledningar ingen möjlighet att byta utbildning och är därför rädd att han kommer att missa hela Guds tanke med hans liv. Vad skulle ni vilja säga till honom?

- Vad skulle det i praktiken kunna innebära att älska Gud och människor på den plats där ni nu sitter?
- Att göra saker för andra är inte alltid bara enkelt och mysigt. Öva dig i att våga göra saker för andra ändå genom att fråga och med nu alltid plocka upp papper som ligger på golvet på offentliga toaletter. Att göra toaletten trevligare för den som kommer efter dig får vara ett uttryck för att försöka älska lika villkorslöst som Gud älskar oss.
- Leta reda på någon av texterna om hur Jesus kallar sina lärjungar. Läs igenom texten några gånger och lägg sedan undan Bibeln. Föreställ dig att du är med bland lärjungarna som står där. Hur reagerar du på vad Jesus säger? Vill du fråga honom något? Vill du säga ja och följa honom? Prata med honom om det i din bön.
- Jeremia tyckte att han var för ung. Skriv en lista över minst en och max tre saker som du tycker att du skulle behöva bli bättre på om Gud skulle använda dig. Skriv sedan tre egenskaper eller gåvor som du är glad för. Skriv sedan stort över hela papperet: "JAG ÄR KALLAD AV GUD"

Bön

Avsluta kvällen med en bön om välsignelse över varandra och platsen där ni sitter.

PRAKTIK – DELAKTIGHET

Praktik

Bland det finaste som finns är att få uppmuntra och bekräfta varandra. När det gäller ett liv som formas av Anden är det inte bara något mysigt, utan något nödvändigt. Eftersom Gud inte har gett oss Andens gåvor för att vi ska skryta med dem så låter han oss ibland vara lite omedvetna om vilka gåvor och frukter han utrustat oss med. Vi behöver andra som kan se oss och kan bekräfta att även våra liv är fyllda av gåvor. När gåvorna på det sättet blir uttalade i en gemenskap så får de sin rätta plats. Det är ju för andra de är till. Att vi har behövt andra för att se gåvorna befriar oss också från den negativa stoltheten av att äga något till den positiva stoltheten i att andra har sett hur Gud verkar genom oss. Samlas utifrån det för att lyssna in och bekräfta varandras gåvor.

Hitta en tid och plats att samlas på. Räkna med att ni kan behöva en ganska lång stund för att hinna sätta alla i gruppen i fokus.

Inled samlingen med ett Bibelord och en stund av bön om Andens närvaro och ledning.

Låt därefter någon i gruppen säga om det finns några egenskaper eller förmågor som han eller hon upplever sig ha genom Anden. Personen får också säga om det finns något som hon eller han önskar fick blomma ut med Andens hjälp i sitt liv.

Då detta är sagt får övriga deltagare i gruppen möjlighet att bekräfta personen och säga hur de ser Anden verka i honom eller henne.

Ta en stol och sätt den i mitten av gruppen och låt personen det handlar om sätta sig där. Be sedan för honom eller henne utifrån det som är sagt och önskat. Lyssna också in Anden och hör om Gud vill ge någon särskild hälsning runt detta.

När det är gjort och det har funnits möjlighet att dela och pröva eventuella hälsningar, så låt nästa person i gruppen få berätta, bekräftas och få förbön över sitt liv tillsammans med Anden.

Avsluta samlingen med att tacka Gud för hans vilja att vara nära er och forma och använda er i er vardag.

FRÅGOR TILL UPPSTARTEN

Säg en bra egenskap hos personen som sitter till höger om dig själv	Säg något du uppskattar i den här gruppen som ni är
Vad var det som fick dig att tacka ja till att bli en del av den här gruppen?	Säg något som du tycker skulle kunna bli bättre i er grupp
Du har fått 10 000 kronor av en man i församlingen som sagt att du får ta dem och göra något för gruppen. Vad skulle du göra då?	Hur är det att vilja vara kristen i din familj?
Beter du dig olika i olika hemma, i skolan och i kyrkan?	På vilken plats tycker du det är svårast att vara kristen?

En klasskompis säger att hon sätt dig i kyrkan och frågar om det inte bara är en massa pensionärer där. Vad svarar du?	Vilka egenskaper tycker du är viktiga hos en ledare?
Ge någon du tror behöver det lite massage på axlarna	Har du provat att vara ledare? Hur var det?
Berätta om en förebild du har	Du och tre vänner sover över i en stuga. Det visar sig att det finns en säng för lite och de andra frågar dig vad ni ska göra. Hur löser du det?
Berätta en rolig historia	Om du fick ha en annan frisyr en dag, vad skulle du ha för frisyr då?
Gör ett partytrick	Nämn ett land du skulle vilja resa till och berätta varför du skulle vilja åka dit

Gå i fängelse. Gå direkt i fängelse eller ta en ny lapp.	Berätta om något du tänkt på under den senaste veckan
Berätta om något du minns från att du var liten	Berätta om en film du tycker om
Säg något som du är stolt över hos dig själv	Om du fick bli riktigt bra på något, vad skulle du då välja att bli bra på?